

Dato: 20. maj 2016
Sagsnr.: 15/063884
Sagsbeh.: CKR

Notat om justering af praksis for meddelelse af opsættende virkning efter udlændingelovens § 33, stk. 3, 4. pkt., i forbindelse med klage indgivet til Udlændingenævnet over afslag på førstegangsansøgning om ægtefællesammenføring.

1. Baggrund for justering af praksis

Folketingets Ombudsmand har i udtalelse af 29. marts 2016 – på baggrund af en konkret sag for Folketingets Ombudsmand om ægtefællesammenføring – tilkendegivet, at det efter Folketingets Ombudsmands opfattelse har været ”uden tilstrækkeligt klart grundlag, at udlændingemyndighederne som følge af lov nr. 572 af 31. maj 2010¹ skærpede praksis for at meddele opsættende virkning efter (nu) udlændingelovens § 33, stk. 3, 4. pkt., i de tilfælde, der tidligere var omfattet af den ulovbestemte adgang til at tillægge klager opsættende virkning.”

På baggrund af Folketingets Ombudsmands udtalelse vil Udlændingenævnet fremover meddele opsættende virkning i ægtefællesammenføringsager i overensstemmelse med den praksis, der var etableret forud for ikrafttrædelsen af lov nr. 572 af 31. maj 2010.

Efter Udlændingenævnets hidtil gældende praksis tillægges klager over ægtefællesammenføring opsættende virkning efter udlændingelovens § 33, stk. 3, 4. pkt., hvis der foreligger helt særlige omstændigheder, for eksempel hvis den påklagede afgørelse forekommer åbenbart urigtig på baggrund af de oplysninger, der fremgår af klagen, eller hvis Danmarks internationale forpligtelser kan tilsige dette. Det kan for eksempel også være, hvis den pågældende udlænding (eller dennes barn) er alvorligt syg og af denne årsag ikke er i stand til at udrejse.

¹ Lov nr. 572 af 31. maj 2010 om ændring af udlændingeloven (skærpede udvisningsregler, samkøring af registre med henblik på styrket kontrol, reform af reglerne om tidsubegrænset opholdstilladelse, inddragelse af studieopholdstilladelser ved ulovligt arbejde, skærpede regler om indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse efter indrejse her i landet og opsættende virkning). Loven trådte i kraft den 1. august 2010.

Praksis for meddelelse af opsættende virkning i klagesager om ægtefællesammenføring forud for ikrafttrædelsen af lov nr. 572 af 31. maj 2010 var lempeligere, idet der også i praksis blev meddelt opsættende virkning, hvis en udrejse for en ansøger kunne antages at være til væsentlig ulempe. Væsentlig ulempe kunne således antages at foreligge i sager om ægtefællesammenføring, hvis

- 1) den herboende ægtefælle var flygtning, eller
- 2) hvis parret havde fællesbørn her i landet, og ansøgeren kom fra et land uden for Europa.

De henvises herved til Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integrations dagældende notat af 15. december 2004 om ændring af praksis for indgivelse af ansøgning om ægtefællesammenføring her i landet, jf. udlændingelovens § 9, stk. 18 (nu § 9, stk. 21), og § 9 c, stk. 5 (nu § 9 c, stk. 6). Se bilag 2.

Nedenfor redegøres for, hvorledes Udlændingenævnet fremadrettet vil tilrettelægge praksis for, hvornår klager over Udlændingestyrelsens afgørelser over afslag på ægtefællesammenføring kan tillægges opsættende virkning efter udlændingelovens § 33, stk. 3, 4. pkt.

Det bemærkes i forlængelse heraf, at der ved lov nr. 572 af 31. maj 2010 trådte skærpede regler i kraft for indgivelse af ansøgninger, som fortsat er gældende. Udlændingenævnets ændrede praksis for meddelelse af opsættende virkning i ægtefællesammenføringsager finder derfor alene anvendelse i de sager, hvor Udlændingestyrelsen har foretaget en realitetsvurdering af en ansøgning om ægtefællesammenføring, og hvor denne ansøgning ikke er blevet afvist.

2. Justering af praksis for ægtefællesammenføring

Udlændingenævnet vil fortsat tillægge en klage over afslag på ægtefællesammenføring opsættende virkning, jf. udlændingelovens § 33, stk. 3, 4. pkt., hvis Danmarks internationale forpligtelser kan tilsige det, hvis særlige omstændigheder gør sig gældende, herunder for eksempel hvis den påklagede afgørelse forekommer åbenbart urigtig på baggrund af de oplysninger, der fremgår af klagen, eller hvis den pågældende udlænding (eller dennes barn) er alvorligt syg og af denne årsag ikke er i stand til at udrejse.

Udlændingenævnet vil endvidere som udgangspunkt, jf. udlændingelovens § 33, stk. 3, 4. pkt., tillægge en klage over ægtefællesammenføring opsættende virkning, når den herboende ægtefælle er flygtning, og såfremt der samtidig er tale om en klage over en førstegangsansøgning.

Udlændingenævnet vil endvidere som udgangspunkt, jf. udlændingelovens § 33, stk. 3, 4. pkt., tillægge en klage over ægtefællesammenføring opsættende virkning, når ansøgeren og den herboende ægtefælle har et eller flere fællesbørn, der opholder sig her i Danmark, og når ansøgeren kommer fra et land uden for Europa², såfremt der samtidig er tale om en klage over en førstegangsansøgning.

Der er ikke herved tale om en udtømmende gennemgang af sager, hvor der kan meddeles opsættende virkning i ægtefællesammenføringsager.

Meddelelsen af opsættende virkning vil samtidig forudsætte, at der ikke er væsentlige modhensyn, der taler herimod, herunder for eksempel hensyn til ordre public. Væsentlige modhensyn vil for eksempel kunne være, hvis ansøgeren er udvist af Danmark med indrejseforbud.

En klage over et afslag på en førstegangsansøgning om ægtefællesammenføring, hvor der er meddelt afslag med henvisning til, at der er formodning for tvangsægteskab, jf. udlændingelovens § 9, stk. 8, formodning for proformaægteskab, jf. udlændingelovens § 9, stk. 9, eller hvor den herboende ægtefælle er dømt for vold mod en tidligere ægtefælle, jf. udlændingelovens § 9, stk. 10, vil ej heller som det altovervejende udgangspunkt blive tillagt opsættende virkning, jf. udlændingelovens § 33, stk. 3, 4. pkt.

Udlændingenævnets praksis for at tillægge en klage over afslag på ægtefællesammenføring opsættende virkning efter udlændingelovens § 33, stk. 3, 4. pkt., er hermed søgt bragt i overensstemmelse med den praksis, som det tidligere Ministerium for Flygtninge, Indvandrere og Integration anvendte forud for ikrafttrædelsen den 1. august 2010 af lov nr. 572 af 31. maj 2010.

Udlændingenævnets afgørelse om opsættende virkning i ægtefællesammenføringsager vil i alle tilfælde blive truffet på baggrund af en konkret og individuel vurdering af de oplysninger, der foreligger ved klagens modtagelse, herunder Udlændingestyrelsens afgørelse, og det der anføres i klagen. Der er således tale om en umiddelbar vurdering af en sags omstændigheder i forhold til, om en ansøger kan opholde sig processuelt i Danmark under Udlændingenævnets behandling af sagen. Det kan ikke fra Udlændingenævnets vurdering af spørgsmålet om opsættende vurdering konkluderes, hvilken realitetsafgørelse af selve sagen Udlændingenævnet senere måtte træffe.

² Herved menes Europa som kontinent samt Tyrkiet.

Udlændingenævnets praksis for meddelelse af opsættende virkning i ægtefællesammenføringssager vil endvidere blive vurderet uafhængigt af, om Udlændingenævnet senere vil kunne forventes at træffe afgørelse på et skriftligt eller mundtligt nævn. Såfremt det bliver besluttet, at en klagesag skal behandles på et mundtligt nævnsmøde, jf. Udlændingenævnets forretningsorden § 31, stk. 2, kan dette således ikke i sig selv føre til, at en klage over afslag på ægtefællesammenføring på klagetidspunktet eller senere under sagens behandling tillægges opsættende virkning, jf. udlændingelovens § 33, stk. 3, 4. pkt.